

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 259

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 septembrie 1997

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească..... 1-16

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 92/1992*) pentru organizarea judecătorească

TITLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Autoritatea judecătorească se compune din instanțele judecătorești, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii, fiecare cu atribuțiile proprii prevăzute de Constituție și de lege.

Puterea judecătorească este separată de celelalte puteri ale statului, având atribuții proprii ce sunt exercitate prin instanțele judecătorești, în conformitate cu principiile și dispozițiile prevăzute de Constituție și de celelalte legi ale țării.

Art. 2. — Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.

Instanțele judecătorești îndeplinesc justiția în scopul apărării și realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, precum și a celorlalte drepturi și interese legitime deduse judecătii.

Instanțele judecă toate procesele privind raporturile juridice civile, comerciale, de muncă, de familie, administrative, penale, precum și orice alte cauze pentru care legea nu stabilește o altă competență.

Ministerul Public reprezintă, în activitatea judiciară, interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

Art. 3. — Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

Art. 4. — Nimeni nu este mai presus de lege.

Justiția se îndeplinește în mod egal pentru toate persoanele, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art. 5. — Ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege.

Art. 6. — Procedura judiciară se desfășoară în limba română.

Cetățenii aparținând minorităților naționale, precum și persoanele care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română au dreptul de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță și de a pune concluzii, prin interpret; în procesele penale acest drept este asigurat în mod gratuit.

Art. 7. — În tot cursul procesului părțile au dreptul să fie reprezentate sau, după caz, asistate de apărător.

Art. 8. — Asistența juridică internațională se solicită sau se acordă de instanțele de judecată și Ministerul Public în condițiile prevăzute de lege și de convențiile internaționale la care România este parte.

*) Republicată în temeiul art. VI din Legea nr. 142 din 24 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 25 iulie 1997, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 92 din 4 august 1992 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 13 august 1992 și a mai fost modificată prin Legea nr. 89 din 12 iulie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 17 iulie 1996.

Art. 9. — Hotărârile instanțelor judecătorești se pronunță în numele legii și se execută în numele Președintelui României.

TITLUL II Compunerea și funcționarea instanțelor judecătorești

CAPITOLUL I Dispoziții comune

Art. 10. — Instanțele judecătorești sunt:

- a) judecătoriile;
- b) tribunalele;
- c) curțile de apel;
- d) Curtea Supremă de Justiție.

În limitele stabilite prin lege vor funcționa și instanțe militare.

Competența instanțelor judecătorești se stabilește prin lege.

Art. 11. — Organizarea și funcționarea Curții Supreme de Justiție și a instanțelor militare sunt reglementate prin lege.

Art. 12. — Fiecare judecătorie, tribunal și curte de apel se încadrează cu numărul necesar de judecători. Instanțele sunt conduse de câte un președinte, care exercită și atribuții de administrație.

Președinții tribunalelor și ai curților de apel sunt ajutați în îndeplinirea atribuțiilor de 1—3 vicepreședinți. Ministrul justiției stabilește tribunalele și curțile de apel la care vor fi câte 2 sau 3 vicepreședinți, precum și judecătoriile la care președinții sunt ajutați de câte un vicepreședinte.

Președinții instanțelor desemnează judecătorii care urmează să îndeplinească, potrivit legii și regulamentelor, și alte atribuții decât cele privind activitatea de judecată.

Art. 13. — Tribunalele și curțile de apel pot avea două sau mai multe secții.

Numărul secțiilor tribunalelor și ale curților de apel se stabilește de ministrul justiției, în raport cu volumul de activitate și după natura cauzelor deduse judecării. Ministrul justiției stabilește instanțele la care funcționează secții maritime și fluviale, pentru judecarea cauzelor prevăzute de lege.

Art. 14. — Secțiile tribunalelor și ale curților de apel sunt conduse de câte un președinte de secție.

Președintele instanței repartizează judecătorii pe secții.

Art. 15. — Președinții instanțelor sau, după caz, președinții de secții constituie complete de judecată. Când este necesar, pot fi constituite complete specializate pentru judecarea cauzelor privind anumite materii.

Cauzele penale privind pe minori se judecă de judecători anume desemnați de președintele instanței de judecată.

Art. 16. — Completul de judecată este prezidat de președintele sau vicepreședintele instanței ori de președintele secției, atunci când aceștia participă la judecată. În celelalte cazuri, completul de judecată este prezidat de către judecătorul desemnat de președintele instanței sau al secției.

Art. 17. — Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătorilor, tribunalelor și curților de apel se judecă de un singur judecător.

Apelurile se judecă de tribunale și de curțile de apel în complet format din 2 judecători.

Recursurile se judecă de tribunale și de curțile de apel în complet format din 3 judecători.

În cazul în care judecătorii care intră în compunerea completului prevăzut la alin. 2 nu ajung la un acord asupra hotărârii, procesul se judecă din nou în complet de divergență.

Completul de divergență se constituie prin includerea, în completul de judecată, a președintelui sau a vicepreședin-

telui instanței ori a unui alt judecător desemnat de președinte.

Art. 18. — Consiliul Superior al Magistraturii și ministrul justiției veghează la respectarea independenței justiției.

Ministrul justiției răspunde de buna organizare și funcționare a justiției ca serviciu public. Prin judecători inspecitori de la curțile de apel, ministrul justiției este informat cu privire la funcționarea instanțelor și la abaterile de natură să compromită calitatea activității, aplicarea legilor și a regulamentelor în circumscripțiile curților de apel.

Președinții și vicepreședinții instanțelor verifică organizarea și calitatea serviciului, respectarea legilor și a regulamentelor în cadrul instituției pe care o conduc și al instanțelor din circumscripția acesteia. Președinții curților de apel își exercită această atribuție și prin judecătorii inspecitori din cadrul curții.

În nici o împrejurare verificările efectuate nu pot conduce la imixtiuni în desfășurarea proceselor în curs sau la repunerea în discuție a ceea ce a fost deja judecat. Nu se consideră imixtiune exercitarea atribuțiilor date prin lege ministrului justiției cu privire la căile judiciare de atac.

CAPITOLUL II Judecătoriile

Art. 19. — Judecătoriile funcționează în fiecare județ și în municipiul București.

Numărul și localitățile de reședință ale judecătorilor sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta lege.

În fiecare județ, circumscripțiile judecătorilor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției.

Art. 20. — Judecătoriile judecă toate procesele și cererile, în afară de cele date prin lege în competența altor instanțe.

Art. 21. — Ministrul justiției poate dispune ca, în municipiul București, unele categorii de procese sau cereri să fie soluționate numai de anumite judecătorii, cu respectarea competenței materiale prevăzute de lege.

CAPITOLUL III Tribunalele

Art. 22. — În fiecare județ funcționează un tribunal, cu sediul în localitatea de reședință a județului. În municipiul București funcționează, de asemenea, un tribunal.

În circumscripția fiecărui tribunal sunt cuprinse toate judecătoriile din județ sau din municipiul București.

Art. 23. — Tribunalele judecă, în primă instanță, procesele și cererile date prin lege în competența lor.

Tribunalele, ca instanțe de apel, judecă apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în primă instanță.

Tribunalele, ca instanțe de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului.

CAPITOLUL IV Curțile de apel

Art. 24. — Fiecare curte de apel își exercită competența într-o circumscripție cuprinzând mai multe tribunale.

Numărul curților de apel, reședințele acestora, precum și tribunalele cuprinse în circumscripțiile lor sunt prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta lege.

Art. 25. — Curțile de apel judecă, în primă instanță, cauzele date în competența lor prin lege.

Ca instanțe de apel, curțile judecă apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunale.

Ca instanțe de recurs, curțile de apel judecă recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel, precum și în alte cauze prevăzute de lege.

TITLUL III Ministerul public

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 26. — Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete pe lângă fiecare instanță judecătorească, sub autoritatea ministrului justiției.

Activitatea Ministerului Public este organizată potrivit principiilor legalității, imparțialității și al controlului ierarhic.

Ministerul Public este independent în relațiile cu celelalte autorități publice și își exercită atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.

Art. 27. — Atribuțiile Ministerului Public sunt următoarele:

a) efectuarea urmăririi penale în cazurile și în condițiile prevăzute de lege;

b) supravegherea activității de cercetare penală efectuată de poliție și de alte organe; în exercitarea acestei atribuții, procurorul conduce și controlează activitatea de cercetare penală, dispozițiile date de procuror fiind obligatorii pentru organul de cercetare penală;

c) sesizarea instanțelor judecătorești pentru judecarea cauzelor penale;

d) exercitarea acțiunii civile în cazurile prevăzute de lege;

e) participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată;

f) exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege;

g) supravegherea respectării legii în activitatea de punere în executare a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii;

h) verificarea respectării legii la locurile de deținere preventivă, de executare a pedepselor, a măsurilor educative și de siguranță;

i) apărarea drepturilor și intereselor minorilor și ale persoanelor puse sub interdicție;

j) studierea cauzelor care generează sau favorizează criminalitatea, elaborarea și prezentarea propunerilor în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale.

Ministerul Public exercită orice alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 28. — Procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului aceluși parchet.

Conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție teritorială.

Procurorul ierarhic superior poate să îndeplinească ori care dintre atribuțiile procurorilor în subordine și să suspende ori să infirme actele și dispozițiile acestora, dacă sunt contrare legii.

Dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii în subordine. Cu toate acestea, procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză.

Art. 29. — În exercitarea atribuțiilor lor, procurorii au dreptul să ceară direct sprijinul agenților forței publice, care sunt obligați să execute dispozițiile procurorului.

Art. 30. — Fiecare parchet se încadrează cu numărul necesar de procurori.

Structura și organizarea aparatului tuturor parchetelor, precum și stabilirea parchetelor la care se vor înființa secții maritime și fluviale, birouri sau servicii de criminalistică și criminologie se stabilesc de ministrul justiției, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Repartizarea procurorilor pe compartimente de activitate se face de către conducătorul fiecărui parchet.

Art. 31. — Parchetele militare vor fi organizate și vor funcționa potrivit legii.

Art. 32. — Parchetele sunt independente față de instanțele judecătorești.

Art. 33. — Dispozițiile ministrului justiției, date în mod direct sau prin procurorul general, în vederea respectării și aplicării legii, sunt obligatorii.

Art. 34. — Ministrul justiției, prin procurori inspecți din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și din parchetele de pe lângă curțile de apel sau alți procurori delegați, exercită controlul asupra tuturor procurorilor.

Când consideră necesar, ministrul justiției, din proprie inițiativă sau la cererea Consiliului Superior al Magistraturii, efectuează controlul prin inspecți generali sau prin procurori detașați în Direcția relații cu Ministerul Public și coordonarea strategiei antiinfracționale din cadrul Ministerului Justiției.

Controlul se efectuează prin verificarea lucrărilor, a modului cum se desfășoară raporturile de serviciu cu justițiabilii și cu celelalte persoane implicate în lucrările de competența parchetelor, precum și prin aprecierea asupra activității, pregătirii și aptitudinilor profesionale ale procurorilor.

Ministrul justiției poate să ceară procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție informări asupra activității parchetelor și să dea îndrumări cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru combaterea fenomenului infracțional.

Ministrul justiției are dreptul să dea dispoziție scrisă, în mod direct sau prin procurorul general, procurorului competent să înceapă, în condițiile legii, procedura de urmărire penală pentru infracțiunile despre care are cunoștință și să promoveze în fața instanțelor judecătorești acțiuni și căi de atac necesare apărării interesului public. Nu vor putea fi date însă dispoziții pentru oprirea procedurii de urmărire penală legal deschise.

CAPITOLUL II

Parchetele de pe lângă judecătorii și tribunale

Art. 35. — Parchetele de pe lângă judecătorii și tribunale sunt conduse de prim-procurori.

Prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale sunt ajutați de adjuncți. Ministrul justiției, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, stabilește parchetele de pe lângă judecătorii la care prim-procurorii sunt ajutați de adjuncți.

Art. 36. — Parchetele de pe lângă tribunale au secții conduse de procurori-șefi.

Art. 37. — Prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale exercită controlul asupra parchetelor din circumscripția lor.

CAPITOLUL III

Parchetele de pe lângă curțile de apel și Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție

Art. 38. — Parchetele de pe lângă curțile de apel sunt conduse de procurori generali. Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel sunt ajutați de adjuncți.

Art. 39. — Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel exercită, direct sau prin procurori-inspectorii, controlul asupra parchetelor din circumscripția lor.

Art. 40. — Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție este condus de un procuror general, ajutat de 2 adjuncți.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție este promovată și eliberat din funcție de Președintele României, la propunerea ministrului justiției.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție exercită, direct sau prin procurori-inspectorii, controlul asupra tuturor parchetelor.

În cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție funcționează colegiul acestui parchet, ca organ consultativ. Componenta colegiului se stabilește prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție participă la ședințele Curții Supreme de Justiție, în secții unite.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție desemnează, dintre procurorii acestui parchet, pe procurorii care participă la ședințele Curții Constituționale, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 41. — Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și parchetele de pe lângă curțile de apel au în structură secții conduse de procurori șefi, care pot fi ajutați de adjuncți. În cadrul secțiilor pot funcționa servicii și birouri conduse de procurori șefi.

TITLUL IV Corpul magistraților, numirea și avansarea lor în funcție

CAPITOLUL I Corpul magistraților

Art. 42. — Au calitatea de magistrat și fac parte din corpul magistraților judecătoria de la toate instanțele judecătorești, procurorii din cadrul parchetelor de pe lângă acestea, precum și magistrații-asistenți ai Curții Supreme de Justiție.

Art. 43. — În cadrul corpului magistraților, ierarhia funcțiilor de execuție și de conducere se stabilește în raport cu nivelul instanțelor și al parchetelor, cu respectarea condițiilor de pregătire profesională și de vechime în magistratură, prevăzute în prezenta lege.

Personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, indiferent de vechime, este asimilat magistraților pe durata îndeplinirii funcției.

Art. 44. — Constituie vechime în magistratură perioada în care o persoană a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în Ministerul Justiției, în Institutul Național al Magistraturii ori în laboratoarele de expertiză criminalistică din subordinea Ministerului Justiției, de avocat sau de magistrat-asistent la Curtea Supremă de Justiție, funcția de ministru al justiției, de secretar de stat ori de secretar general în Ministerul Justiției, funcții de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat.

Timpul în care o persoană, licențiată în drept sau drept economic-administrativ, este senator sau deputat, judecător al Curții Constituționale, avocat al poporului, membru al Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, se consideră vechime în magistratură. De asemenea, se consideră vechime în magistratură timpul cât o persoană care a avut calitatea de magistrat sau asimilat al acestuia exercită o funcție de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, al instituției prezidențiale, al Curții Constituționale, al Curții de

Conturi, Consiliului Legislativ, al instituției Avocatul Poporului sau al Guvernului.

Art. 45. — Întreruperile de activitate datorate suspendării din funcție, pensionării pentru incapacitate temporară de muncă, precum și trecerii în alte funcții decât cele prevăzute la art. 44 alin. 2 nu se iau în calculul vechimii în magistratură, dacă legea nu prevede altfel.

CAPITOLUL II

Admiterea în magistratură

Secțiunea I

Condițiile generale pentru numirea magistraților

Art. 46. — Poate fi numit magistrat cel care îndeplinește următoarele condiții:

a) este numai cetățean român cu domiciliul în România și are capacitatea de exercițiu al drepturilor;

b) este licențiat în drept sau drept economic-administrativ, are stagiul cerut de lege pentru funcția în care urmează să fie numit și dovedește o pregătire profesională corespunzătoare;

c) nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație;

d) cunoaște limba română;

e) este apt, din punct de vedere medical, pentru exercitarea funcției;

f) a absolvit Institutul Național al Magistraturii sau a promovat concursul ori examenul de admitere în magistratură, organizat potrivit regulamentului aprobat de ministrul justiției.

Îndeplinirea condiției prevăzute de lit. e) trebuie dovedită cu certificat medical de sănătate, eliberat pe baza constatărilor făcute de o comisie medicală constituită prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății.

Art. 47. — Judecătorii și procurorii, cu excepția celor stagiați, sunt numiți prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 48. — Înainte de a începe să-și exercite funcția, magistrații sunt obligați să depună următorul jurământ: «Jur să respect Constituția și legile țării, să apăr drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, să-mi îndeplinesc cu onoare, conștiință și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin. Așa să-mi ajute Dumnezeu!» Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a magistraților.

Jurământul se depune, în ședință solemnă, în fața magistraților instanței sau, după caz, ai parchetului la care a fost numit magistratul, după citirea comunicării actului de numire.

Despre depunerea jurământului se încheie un proces-verbal, care se semnează de către 2 dintre magistrații prezenți și de cel care a depus jurământul.

Art. 49. — Depunerea jurământului nu este necesară în cazul transferului sau avansării magistratului în altă funcție din cadrul corpului magistraților.

Art. 50. — Actele efectuate de magistrat înainte de depunerea jurământului sunt nule.

Secțiunea a II-a

Condiții speciale pentru numirea și promovarea în funcție a magistraților

Art. 51. — La judecătorii și la parchetele de pe lângă aceste instanțe pot funcționa judecători și, respectiv, procurori stagiați, numiți prin ordin al ministrului justiției, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 46.

Procurorii stagiați sunt numiți la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Delegarea și eliberarea din funcție a judecătorilor și procurorilor stagiați se dispun de către ministrul justiției.

Art. 52. — Judecătorii și procurorii stagiați care nu au absolvit Institutul Național al Magistraturii efectuează un stagiul de 2 ani.

Președinții judecătoriilor și prim-procurorii parchetelor de pe lângă aceste instanțe răspund de asigurarea condițiilor pentru desfășurarea normală a stagiului și de buna pregătire a magistraților stagiați.

Art. 53. — În primele 6 luni de la numirea în funcție, magistrații stagiați vor putea efectua lucrările necesare completării pregătirii profesionale, care nu implică pronunțarea unei hotărâri, în cazul judecătorilor, sau dreptul de a pune concluzii în instanță și de a semna acte procedurale, în cazul procurorilor.

Art. 54. — După 6 luni de funcționare efectivă, judecătorii care efectuează stagiul la instanțe vor da un examen cu privire la cunoștințele dobândite, în vederea exercitării dreptului de a participa la activitatea de judecată.

Examenul va fi susținut la sediul curții de apel în circumscripția căreia funcționează judecătorii stagiați, în fața unei comisii numite de președintele acestei curți. Comisia va fi prezidată de un președinte de secție al curții de apel sau de un judecător. Din comisie vor face parte 1—2 judecători de la curtea de apel și 1—2 judecători de la tribunalele din circumscripția curții de apel.

Art. 55. — Examenul prevăzut la art. 54 va consta într-o probă orală, pe baza căreia comisia să-și poată forma convingerea că judecătorul stagiar și-a însușit cunoștințele necesare pentru a putea participa la activitatea de judecată.

După susținerea examenului, președintele curții de apel va comunica ministrului justiției și președintelui judecătoriei dacă judecătorul stagiar a obținut dreptul de a participa la activitatea de judecată. În caz de nepromovare a examenului, se va stabili o nouă dată pentru reexaminarea judecătorului stagiar.

Ministrul justiției poate dispune eliberarea din funcție a judecătorului stagiar care a fost respins de două ori la examenul prevăzut la art. 54.

Art. 56. — Judecătorii stagiați care au obținut dreptul de a participa la activitatea de judecată vor putea judeca:

1. În materie civilă:

a) cererile introduse pe cale principală, referitoare la pensii de întreținere; litigiile patrimoniale dintre persoanele fizice, având ca obiect plata unei sume de bani sau predarea unui bun mobil, în cazul în care valoarea litigiului nu depășește 10 milioane lei și nu privește o succesiune sau împărțeli de bunuri; acțiunile posesorii; cererile privind înregistrările în registrele de stare civilă; luarea unor măsuri asigurătorii; cererile de orice fel referitoare la popri; litigiile de muncă privind pretențiile bănești a căror valoare nu depășește 10 milioane lei;

b) procesele și cererile care, potrivit legii, se soluționează de judecătorii în ultimă instanță;

c) cererile și căile de atac de competența judecătoriilor, referitoare la cauzele arătate la lit. a) și b).

2. În materie penală:

a) infracțiunile prevăzute la art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală;

b) cererile și căile de atac de competența judecătoriilor, în legătură cu infracțiunile arătate la lit. a);

c) cererile de reabilitare.

Art. 57. — Prevederile art. 54 și 55 se aplică în mod corespunzător procurorilor stagiați pentru obținerea dreptului de a pune concluzii în instanță și de a semna acte procedurale, cu excepția celor care privesc libertatea persoanei. Comisia de examinare va fi compusă din procurori, iar rezultatul va fi comunicat Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Art. 58. — După efectuarea stagiului, magistrații stagiați sunt obligați să se înscrie la examenul de capacitate. În cazul în care candidatul este respins la primul examen, el este obligat să se înscrie pentru sesiunea imediat următoare.

Cei care au exercitat funcția de magistrat stagiar timp de 2 ani, fără a da examenul de capacitate, se pot prezenta la acest examen dacă de la încetarea acestei funcții și până la data fixată pentru examen nu au trecut mai mult de 3 ani.

Art. 59. — Examenul de capacitate se ține în fiecare an, la data și locul ce se stabilesc de ministrul justiției.

Data și locul ținerii examenului se vor publica în Monitorul Oficial al României cu cel puțin 2 luni înainte.

Art. 60. — Examenul de capacitate al magistraților se susține în fața unei comisii compuse din:

a) 2 membri ai Curții Supreme de Justiție, desemnați de președintele curții, respectiv 2 de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, desemnați de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție;

b) 2 profesori de la una din facultățile de drept din țară, din învățământul de stat, desemnați de consiliul profesoral al facultății respective, dintre profesorii de drept civil, drept comercial, drept penal, procedurile civilă și penală;

c) un delegat al Ministerului Justiției, desemnat de ministrul justiției.

Comisia de examinare va fi prezidată de magistratul mai mare în funcție, iar la funcții egale, de magistratul cu cea mai mare vechime în magistratură de la Curtea Supremă de Justiție.

Cererile de înscriere la examenul de capacitate, însoțite de actele necesare, vor fi înaintate Ministerului Justiției, în termen de 40 de zile de la publicarea datei examenului în Monitorul Oficial al României.

Comisia de examinare este îndreptățită să respingă de la examinare pe cei care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a deveni judecători sau procurori.

Art. 61. — Examenul de capacitate constă, în mod obligatoriu, în probe scrise și orale, cu caracter teoretic și practic. Probele teoretice vor avea ca obiect principiile și instituțiile de bază ale dreptului civil, comercial, penal, procesual, constituțional și ale organizării judecătorești; probele practice vor consta în întocmirea unei lucrări scrise cu caracter aplicativ.

Regulamentul de desfășurare a examenului de capacitate al magistraților se aprobă de ministrul justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 62. — Rezultatele examenului de capacitate se comunică Ministerului Justiției, care le va transmite Consiliului Superior al Magistraturii.

Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la primirea rezultatelor, validează examenele, centralizează rezultatele și întocmește, în ordinea mediilor obținute, tabelul de clasificare a candidaților, pe baza căruia se vor face numirile în funcțiile vacante.

Consiliul Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, examenul de capacitate în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege privind organizarea examenului sau că rezultatele au fost denaturate prin săvârșirea unor fraude. Dacă invalidează examenul, Consiliul Superior al Magistraturii dispune măsurile corespunzătoare.

Art. 63. — Îndată după întocmirea tabelului de clasificare a candidaților, Ministerul Justiției va publica în Monitorul Oficial al României lista posturilor vacante.

Candidații declarați reușiți la examen au dreptul, în ordinea clasificării, să-și aleagă posturile, în termen de 15 zile libere de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României.

Candidatului care nu și-a exercitat dreptul de alegere în termenul prevăzut la alin. 2 i se va propune, din oficiu, un post de către Ministerul Justiției. Refuzul de a accepta propunerea este considerat demisie.

La medii egale vor avea prioritate, la alegerea postului, magistrații în funcție și, în lipsa acestora, candidatul având titlul de doctor în drept sau activitate mai îndelungată de la obținerea licenței.

Neprezentarea nejustificată la examenul de capacitate, la prima sesiune după încheierea stagiului, sau respingerea candidatului la două sesiuni atrage pierderea calității de judecător sau procuror stagiar.

Consiliul Superior al Magistraturii are obligația să îndeplinească formalitățile legate de numirea magistraților care au fost declarați reușiți la examenul de capacitate, în termen de maximum 3 luni de la data validării examenului de capacitate.

În perioada dintre data validării examenului de capacitate și data numirii de către Președintele României, magistrații vor primi salariul corespunzător funcției imediat superioare celei de judecător stagiar.

Art. 64. — În cazul în care magistratul nu a fost propus de Consiliul Superior al Magistraturii pentru a fi numit de Președintele României, în termen de cel mult 6 luni de la data validării examenului de capacitate îi încetează calitatea de magistrat.

Împotriva refuzului Consiliului Superior al Magistraturii de a propune Președintelui României numirea în funcție a magistratului, acesta se poate adresa cu plângere Curții Supreme de Justiție, în termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. 1. Plângerea este suspensivă de executare. Curtea Supremă de Justiție judecă plângerea în complet format din 9 judecători. Hotărârea pronunțată este irevocabilă.

Art. 65. — Pentru a fi numit judecător la judecătoria sau procuror la parchetul de pe lângă această instanță, candidatul trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 46 și să fi fost declarat reușit la examenul de capacitate prevăzut de lege sau să fi ocupat cel puțin 5 ani funcții de avocat, juriscult, notar, membru al personalului didactic din învățământul superior sau al celui de cercetare din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române ori funcții de specialitate în administrația publică, în aparatul Parlamentului sau al instituției prezidențiale, Curții Constituționale, al instituției Avocatul Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ.

Art. 66. — Pentru a fi promovat în funcții superioare, magistratul trebuie să aibă o activitate meritorie, atestată prin notele calificative acordate de șefii ierarhici.

Notele calificative se acordă anual și vor reflecta rezultatele activității profesionale a magistratului, comportamentul la serviciu și în societate, calitățile acestuia, precum și perspectivele de dezvoltare în profesie.

Pentru magistrații care dețin funcții de conducere, notele calificative vor menționa în mod obligatoriu calitățile manageriale.

Condițiile minime de vechime pe care trebuie să le îndeplinească magistrații sunt următoarele:

a) pentru funcțiile de judecător de tribunal, procuror la parchetul de pe lângă tribunal, președinte, vicepreședinte de judecătoria, prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria și adjunct al acestuia, să aibă o vechime în magistratură de cel puțin 4 ani;

b) pentru funcțiile de președinte, vicepreședinte, președinte de secție de tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, adjunct al acestuia și procuror șef de secție al parchetului de pe lângă tribunal, să aibă o vechime în magistratură de cel puțin 5 ani;

c) pentru funcțiile de judecător de curte de apel sau procuror la parchetele de pe lângă curțile de apel, să aibă o vechime în magistratură de cel puțin 6 ani;

d) pentru funcțiile de președinte, vicepreședinte, președinte de secție de curte de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel, adjunct al acestuia și procuror șef de secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, precum și de procuror șef de secție și procuror la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, să aibă o vechime în magistratură de cel puțin 8 ani;

e) pentru funcțiile de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și de adjunct al acestuia, să aibă o vechime în magistratură de cel puțin 10 ani.

Promovarea în funcții de conducere a magistraților se face pentru o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii.

La promovarea în funcții de conducere în magistratură se va ține seama, în afară de calitățile profesionale, de aptitudinile manageriale ale magistratului, îndeosebi de capacitatea de organizare și decizie, gradul de comunicativitate, tactul în relațiile de serviciu, obiectivitatea în aprecierea colaboratorilor.

Art. 67. — În mod excepțional pot fi numiți în magistratură, fără concurs sau examen, în oricare dintre funcțiile prevăzute la art. 66 lit. a), b) și c), persoane care au titlul de doctor în drept ori au avut calitatea de magistrat sau inspector general ori consilier juridic în Ministerul Justiției sau avocat o perioadă de cel puțin 5 ani.

În cazurile de la alin. 1, vechimea necesară, prevăzută la art. 66 pentru a ocupa una dintre funcțiile în magistratură, se majorează cu 3 ani.

Art. 68. — Magistrații de la judecătorii, tribunale și parchetele de pe lângă aceste instanțe pot fi menținuți în funcție până la împlinirea vârstei de 65 ani, cei de la curțile de apel și parchetele de pe lângă aceste curți până la împlinirea vârstei de 68 ani, iar procurorii de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție până la împlinirea vârstei de 70 ani, în toate cazurile cu avizul conducătorului instanței sau parchetului.

Art. 69. — Promovarea și transferarea judecătorilor în funcțiile din magistratură se dispun de către Consiliul Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Promovarea și transferarea procurorilor în funcțiile din Ministerul Public se fac de către ministrul justiției, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, iar transferarea procurorilor în funcțiile de judecători se face potrivit prevederilor alin. 1.

Secțiunea a III-a

Institutul Național al Magistraturii

Art. 70. — Institutul Național al Magistraturii este instituția publică subordonată exclusiv Ministerului Justiției, care realizează pregătirea specifică a viitorilor judecători și procurori, precum și perfecționarea profesională a magistraților în funcție, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Institutul Național al Magistraturii nu face parte din sistemul național de învățământ și educație și nu este supus dispozițiilor legale în vigoare cu privire la acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor.

Institutul Național al Magistraturii are personalitate juridică și sediul în municipiul București.

Art. 71. — Institutul Național al Magistraturii este condus de un consiliu format din 11 membri, dintre care: un judecător al Curții Supreme de Justiție, un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, un judecător al Curții de Apel București, un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, desemnați

de Consiliul Superior al Magistraturii; 3 reprezentanți aleși ai personalului de instruire din cadrul institutului, directorul Direcției de resurse umane din Ministerul Justiției; 2 reprezentanți ai auditorilor de justiție care participă la cursurile de pregătire profesională.

Directorul Institutului Național al Magistraturii și cei 2 adjuncți ai acestuia sunt numiți prin ordin al ministrului justiției.

Directorul Institutului Național al Magistraturii face parte de drept din consiliu.

Durata mandatului membrilor Consiliului Institutului Național al Magistraturii este de 3 ani, cu excepția mandatului reprezentanților auditorilor de justiție, care sunt aleși pentru un an.

Mandatul membrilor consiliului poate fi reînnoit.

La ședințele consiliului pot participa, fără drept de vot, reprezentanți ai asociațiilor legal constituite ale magistraților.

Art. 72. — Consiliul Institutului Național al Magistraturii deliberază asupra problemelor care privesc organizarea și funcționarea Institutului Național al Magistraturii, precum și bugetul acestuia.

Hotărârile Consiliului Institutului Național al Magistraturii devin executorii după aprobarea lor de către ministrul justiției.

Art. 73. — Directorul Institutului Național al Magistraturii și adjuncții săi asigură conducerea curentă a activității și organizează aducerea la îndeplinire a hotărârilor consiliului.

Art. 74. — Personalul de instruire al Institutului Național al Magistraturii este asigurat, de regulă, din rândul judecătorilor și al procurorilor în funcție, care pot fi detașați, cu acordul lor, pe timp de 3 ani în cadrul institutului.

Salarizarea personalului de instruire de specialitate juridică al Institutului Național al Magistraturii se stabilește prin asimilarea funcțiilor acestuia cu funcțiile de magistrat, în raport cu vechimea în magistratură, în condițiile Legii privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești.

Institutul Național al Magistraturii poate folosi, în condițiile legii, și cadre didactice universitare, alți specialiști, români și străini, precum și magistrați în funcție sau asimilați ai acestora, pentru desfășurarea procesului de formare și perfecționare profesională.

Statul de personal și statul de funcții ale Institutului Național al Magistraturii se aprobă de ministrul justiției, în limita numărului total de posturi aprobat pentru sistemul justiției.

Art. 75. — Durata cursurilor de pregătire specifică magistraților în cadrul Institutului Național al Magistraturii este de 1—2 ani.

În fiecare an, ministrul justiției stabilește durata cursurilor și numărul de cursanți, în funcție de numărul judecătorilor și al procurorilor necesari pentru ocuparea posturilor vacante.

Art. 76. — Admiterea în Institutul Național al Magistraturii, care reprezintă modalitatea principală de recrutare a magistraților, se face pe bază de concurs, la care au dreptul să participe persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 46 lit. a)–e).

Art. 77. — Componenta comisiei, condițiile de concurs și modul de desfășurare a acestuia sunt stabilite prin regulament aprobat de ministrul justiției.

Art. 78. — Candidații admiși la concursul de intrare în Institutul Național al Magistraturii au calitatea de auditori de justiție și beneficiază de o bursă lunară egală cu salariul funcției de judecător stagiar, care se plătește din fondul de burse prevăzut în bugetul Ministerului Justiției, în raport cu vechimea pe care o au.

Art. 79. — Pregătirea auditorilor de justiție pentru cariera de magistrat se bazează pe cunoașterea tendințelor și a evoluției principalelor instituții juridice, inclusiv în dreptul comparat, și, îndeosebi, pe dobândirea de cunoștințe practice necesare pentru a deveni judecător sau procuror.

Art. 80. — În perioada cursurilor, auditorii de justiție vor desfășura stagii de practică în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, vor efectua, sub îndrumarea personalului de instruire și a magistraților instanțelor și parchetelor, lucrări de grefă în cadrul tuturor serviciilor, vor asista la ședințele de judecată și la activitatea de urmărire penală, pentru a cunoaște în mod direct activitățile pe care le desfășoară magistrații și personalul auxiliar.

Art. 81. — În cazul în care auditorii de justiție săvârșesc o abatere de la îndatoririle ce le revin sau de la Regulamentul de ordine interioară al Institutului Național al Magistraturii, pot fi sancționați disciplinar de către directorul institutului.

Sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate auditorilor de justiție sunt:

- a) observația;
- b) avertismentul;
- c) exmatricularea din institut, cu restituirea cheltuielilor de școlarizare.

Art. 82. — La absolvirea Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție vor susține un examen care va consta preponderent în probe practice, prin care să demonstreze că și-au însușit cunoștințele necesare funcției de judecător sau de procuror.

Examenul va fi susținut în fața unei comisii mixte formate din 3 membri ai personalului de instruire al institutului și 3 magistrați de la instanțe și parchete, numiți prin ordin al ministrului justiției.

Absolvenților Institutului Național al Magistraturii li se eliberează un atestat.

Art. 83. — Absolvenții Institutului Național al Magistraturii vor fi numiți magistrați stagiați de către ministrul justiției.

Judecătorii stagiați, absolvenți ai Institutului Național al Magistraturii, au dreptul de a judeca în cauzele prevăzute la art. 56; procurorii stagiați, absolvenți ai institutului, au dreptul de a pune concluzii în instanță și de a semna acte procedurale, cu excepția celor care privesc libertatea persoanei.

După 6 luni de funcționare efectivă, magistrații stagiați, absolvenți ai Institutului Național al Magistraturii, au dreptul să se înscrie la examenul de capacitate. Dispozițiile art. 59—63 sunt aplicabile.

Art. 84. — Judecătorilor și procurorilor stagiați, absolvenți ai Institutului Național al Magistraturii, le sunt aplicabile dispozițiile legale privind pe magistrații stagiați.

În cazul în care durata cursurilor Institutului Național al Magistraturii, stabilită conform legii, va fi de 2 ani, absolvenții au dreptul de a se înscrie direct pentru susținerea examenului de capacitate.

Art. 85. — Organizarea și funcționarea Institutului Național al Magistraturii sunt stabilite prin regulament elaborat de consiliul institutului și aprobat de ministrul justiției.

TITLUL V Consiliul Superior al Magistraturii

Art. 86. — Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 15 membri aleși, pentru o durată de 4 ani, de Camera Deputaților și de Senat, în ședință comună.

Art. 87. — În Consiliul Superior al Magistraturii sunt aleși:

- a) 4 judecători ai Curții Supreme de Justiție;
- b) 3 procurori ai Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție;

c) 6 judecători de la curțile de apel;

d) 2 procurori ai Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.

Pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, fiecare instanță și parchet prevăzute la alin. 1 lit. a), b) și d), în adunarea generală a magistraților, va desemna un număr întreit de candidați.

Pentru alegerea celor 6 judecători prevăzuți la lit. c), fiecare curte de apel va propune câte un candidat, desemnat de adunarea generală a judecătorilor curții.

Art. 88. — Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele atribuții:

a) propune Președintelui României, la recomandarea ministrului justiției, numirea în funcție a președintelui, vicepreședintelui și președinților de secții ai Curții Supreme de Justiție;

b) propune Președintelui României, la recomandarea ministrului justiției, numirea în funcție a judecătorilor Curții Supreme de Justiție;

c) propune Președintelui României, la recomandarea ministrului justiției, numirea în funcție a celorlalți judecători și procurori, cu excepția celor stagiați;

d) dispune, la propunerea ministrului justiției, cu privire la promovarea, transferarea, suspendarea din funcție a judecătorilor, precum și la încetarea funcției acestora;

e) validează examenele de capacitate ale magistraților;

f) îndeplinește rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor;

g) dă avize, la solicitarea ministrului justiției, cu privire la administrarea judecătorilor, tribunalele, curților de apel și parchetelor.

Consiliul Superior al Magistraturii exercită orice alte atribuții prevăzute de lege.

Consiliul Superior al Magistraturii poate cere Ministerului Justiției, instanțelor judecătorești sau parchetelor relații sau acte referitoare la activitatea profesională sau la conduita magistraților.

Pentru numirea în funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție, vor fi prezentate Președintelui României trei propuneri.

Consiliul Superior al Magistraturii își desfășoară lucrările în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi și adoptă hotărâri cu majoritatea voturilor membrilor consiliului.

Lucrările Consiliului Superior al Magistraturii sunt prezidate, fără drept de vot, de ministrul justiției, cu excepția cazului în care îndeplinește rolul de consiliu de disciplină, când este prezidat de președintele Curții Supreme de Justiție.

Pregătirea lucrărilor necesare desfășurării activității Consiliului Superior al Magistraturii se asigură de către direcția din Ministerul Justiției care răspunde de resursele umane. Lucrările de secretariat ale Consiliului Superior al Magistraturii se realizează de către un compartiment de specialitate al acestei direcții.

Art. 89. — Consiliul Superior al Magistraturii va adopta un regulament propriu de funcționare.

Art. 90. — Membrii Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul la o indemnizație stabilită prin Legea privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești.

TITLUL VI

Drepturile și îndatoririle magistraților

Art. 91. — Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili. Procurorii și judecătorii stagiați se bucură de stabilitate.

Magistrații nu pot fi cercetați, reținuți, arestați, percheziționați sau trimiși în judecată fără avizul ministrului justiției.

Ministerul de Interne are obligația de a acorda, la cerere, protecție magistraților și familiilor lor în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări.

Art. 92. — Magistrații pot fi eliberați din funcțiile pe care le dețin, numai în următoarele cazuri:

a) demisie;

b) pensionare pentru limită de vârstă sau incapacitate de muncă, potrivit legii;

c) transferarea într-o altă funcție, în condițiile legii;

d) dacă împotriva magistratului s-a luat măsura îndepărtării din magistratură, fie ca sancțiune disciplinară, fie pentru vădită incapacitate profesională ori pentru boală psihică;

e) dacă magistratul a fost condamnat definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală;

f) dacă magistratul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 46 lit. a)–e).

Când împotriva unui magistrat se pune în mișcare acțiunea penală, acesta va fi suspendat de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii. Ministrul justiției, prin ordin, va constata existența suspendării de drept a magistratului. Despre această măsură magistratul va fi înștiințat de către ministrul justiției.

Dacă se constată nevinovăția magistratului, suspendarea sa din funcție încetează. Magistratul va fi repus în toate drepturile avute anterior, plătindu-i-se drepturile bănești de care a fost lipsit.

În cazurile prevăzute la alin. 1 lit. d) și e), calitatea de magistrat încetează de drept pe data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus îndepărtarea din magistratură sau condamnarea.

Art. 93. — În cazul în care magistratul cere eliberarea din funcție prin demisie, ministrul justiției sau, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție poate stabili un termen de cel mult 30 de zile la care demisia să devină efectivă, dacă prezența magistratului la post este necesară.

Art. 94. — Promovarea sau transferarea magistraților se poate face numai cu consimțământul acestora.

Magistrații care îndeplinesc condițiile pentru a fi promovați, dar care nu doresc să schimbe funcția și instanța ori parchetul, pot fi promovați pe loc.

Art. 95. — În cazul în care o instanță nu poate funcționa normal datorită lipsei temporare a unor judecători, existenței unor posturi vacante, incompatibilității sau recuzării tuturor judecătorilor, ministrul justiției, la propunerea președintelui acelei instanțe, poate delega judecători de la alte instanțe. Judecătorul nu poate fi delegat mai mult de 2 luni într-un an, fără acordul său.

În interesul serviciului, procurorii pot fi delegați de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție pe o durată de cel mult 2 luni într-un an. Delegarea poate fi prelungită peste acest termen, cu consimțământul procurorului.

Art. 96. — Ministrul justiției poate dispune detașarea judecătorilor inamovibili, numai cu acordul scris al acestora, în cadrul Ministerului Justiției, la Institutul Național al Magistraturii, la alte instanțe judecătorești sau la alte autorități publice.

Durata detașării este între 6 luni și 3 ani. Detașarea poate fi prelungită pentru o durată de până la 3 ani, o singură dată, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. 1.

Detașarea procurorilor se poate dispune de către ministrul justiției, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. 1 și 2.

Pe perioada detașării, judecătorii și procurorii își păstrează statutul de magistrați și beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul detașat. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este detașat magistratul sunt inferioare celor de care acesta beneficiază în calitate sa de magistrat, el își păstrează salariul și celelalte drepturi bănești ale funcției de magistrat pe care o deține.

Art. 97. — În cazul în care un magistrat suferă de o boală psihică, ministrul justiției, pe baza unui raport scris și după examinarea de către o comisie formată din 3 medici primari de specialitate, va dispune suspendarea din funcție a magistratului, sesizând de îndată Consiliul Superior al Magistraturii. Suspendarea încetează de drept, dacă în termen de o lună Consiliul Superior al Magistraturii nu hotărăște eliberarea din funcție a magistratului sau prelungirea suspendării.

Dacă, în cursul activității sale, magistratul manifestă o vădită incapacitate profesională, Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune eliberarea sa din funcție, la sesizarea ministrului justiției.

Împotriva hotărârilor de îndepărtare din magistratură, luate în cazurile prevăzute de alin. 1 și 2, magistratul poate face contestație în termen de 30 de zile de la comunicare. Contestația se judecă la Curtea Supremă de Justiție, în complet format din 9 judecători. Hotărârea prin care se soluționează contestația este irevocabilă.

Art. 98. — Magistrații beneficiază de salarii stabilite în raport cu nivelul instanței, de indemnizații pentru stabilitate în magistratură, pentru îndeplinirea unei funcții de conducere, pentru participare la ședințe de judecată, de sporuri pentru vechime în muncă, pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, pentru titluri științifice, precum și de alte drepturi reglementate prin lege.

Art. 99. — Magistrații în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze.

Condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale, a medicamentelor și a protezelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 100. — Magistrații beneficiază de asigurare realizată din fonduri bugetare, pentru viață, sănătate și bunuri, în limita veniturilor pentru 15 ani de activitate.

La eliberarea din funcție, asigurarea prevăzută la alin. 1 încetează.

Art. 101. — Magistrații beneficiază de un concediu de odihnă anual de 30 de zile lucrătoare, plătit. Condițiile de efectuare și de plată a concediului de odihnă se stabilesc prin regulament aprobat de ministrul justiției.

În perioada concediului de odihnă, magistrații beneficiază, o singură dată pe an, de transport gratuit, dus-întors, între localitatea de domiciliu și localitatea din țară în care își petrec concediul de odihnă.

Art. 102. — Magistrații beneficiază, anual, de 12 călătorii dus-întors, cu tarife reduse cu 50% la transportul intern pe calea ferată clasa I, auto, naval și aerian.

Condițiile în care se acordă drepturile prevăzute la alin. 1 și la art. 101 alin. 2, precum și fondurile din care se suportă aceste drepturi se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 103. — Magistrații cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în quantum de 80% din venitul net realizat din salariul de bază, sporul pentru

vechime în muncă și sporul de stabilitate în magistratură, avute la data pensionării.

Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. 1 se adaugă la quantumul pensiei câte 1% din venitul net, fără a se putea depăși 100% din venitul net stabilit conform alin. 1, avut la data pensionării.

Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul asigurărilor sociale de stat se suportă din bugetul de stat.

Pensia suplimentară se stabilește în condițiile Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială.

Pensiile magistraților se actualizează în raport cu nivelul salariilor de bază ale magistraților în activitate.

De aceste drepturi beneficiază și magistrații reîncadrați după pensionare.

Art. 104. — Magistrații cu o vechime continuă în magistratură de cel puțin 20 de ani beneficiază, la pensionare sau la eliberarea din funcție pentru motive neimputabile, de o indemnizație egală cu 5 salarii de bază nete.

Indemnizația prevăzută la alin. 1 se acordă o singură dată în decursul carierei de magistrat.

Art. 105. — Magistrații în vârstă de până la 35 de ani vor fi sprijiniți în construirea sau cumpărarea unei locuințe proprietate personală în localitatea în care își are sediul instanța sau parchetul la care funcționează, cu acordarea de credite pe termen lung, cu dobândă minimă, în condițiile legii.

În condițiile prevăzute de lege, se poate înființa, prin hotărâre a Guvernului, Casa de credit pentru magistrați și celălalt personal din sistemul justiției.

Art. 106. — Magistraților care funcționează la instanțe sau la parchete din mediul rural li se va asigura locuința de către administrația publică locală, pentru perioada în care lucrează în acea localitate.

Art. 107. — Se instituie ordinul și medalia „Meritul judiciar”, care se conferă magistraților în activitate, pentru vechime în magistratură ca judecător sau procuror, având în vedere rezultatele meritorii obținute în activitate, respectarea îndatoririlor prevăzute de lege și calificativul anual de „foarte bine”.

Ordinul și medalia „Meritul judiciar” se acordă de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 108. — Ordinul și medalia „Meritul judiciar” se conferă astfel:

— Ordinul „Meritul judiciar” clasa I, pentru 25 de ani vechime în magistratură;

— Ordinul „Meritul judiciar” clasa a II-a, pentru 20 de ani vechime în magistratură;

— Ordinul „Meritul judiciar” clasa a III-a, pentru 15 ani vechime în magistratură;

— Medalia „Meritul judiciar” clasa I, pentru 10 ani vechime în magistratură;

— Medalia „Meritul judiciar” clasa a II-a, pentru 5 ani vechime în magistratură.

În cazul întreruperii activității în magistratură, timpul cât magistratul a desfășurat altă activitate nu va fi luat în calculul vechimii în magistratură pentru care se conferă ordinul sau medalia.

Descrierea ordinului și a medaliei este prevăzută în lege specială.

Art. 109. — Magistrații în activitate, decorați cu Ordinul „Meritul judiciar” clasele a III-a, a II-a și I, beneficiază de reducerea impozitului pe venit cu 30%, 40% și, respectiv, 50%, iar cei decorați cu Medalia „Meritul judiciar” clasele a II-a și I beneficiază de reducerea impozitului pe venit cu 20% și, respectiv, 25%.

Magistrații pensionari, decorați cu Ordinul „Meritul judiciar” clasele a III-a, a II-a și I, beneficiază de o majorare cu 10%, 15% și, respectiv, 20% a cuantumului pensiei, fără a se depăși salariul de bază actualizat.

Art. 110. — Se interzice magistraților să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

Art. 111. — Funcția de magistrat este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

Magistratul poate să opteze ca funcția de bază, potrivit legii, să fie într-o instituție de învățământ superior, având obligația să respecte durata timpului de lucru și celelalte îndatoriri prevăzute de lege pentru instanța de judecată sau parchet. În această situație, programul de activitate al magistratului la instanța de judecată sau la parchet se stabilește cu acordul conducătorului instanței sau al parchetului.

Art. 112. — Magistraților le este interzisă exercitarea, direct sau prin persoane interpuse, a activităților de comerț, participarea la conducerea unor societăți comerciale sau civile. De asemenea, le este interzisă participarea la administrarea unor asemenea societăți.

Art. 113. — Magistrații pot colabora la publicații de specialitate, cu caracter literar, științific sau social, ori la emisiuni audiovizuale, fără însă a participa la acțiuni politice.

Art. 114. — Magistrații pot să facă parte din comisii de studii sau de întocmire a proiectelor de legi, regulamente, tratate sau convenții internaționale, numai cu încuviințarea ministrului justiției.

Art. 115. — Magistrații nu pot să dea consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe decât cele la care își exercită funcția, și nici să-și exprime public părerea asupra unor procese aflate în curs de desfășurare.

Magistrații au dreptul să pledeze cauzele lor personale, ale părinților, soților și copiilor lor, precum și ale persoanelor puse sub tutela sau curatela lor.

Art. 116. — Numirea magistraților în diverse comisii sau comitete prevăzute de lege se face de ministrul justiției, în afara cazului în care legea prevede un alt mod de numire.

Art. 117. — Magistrații sunt obligați să respecte programul de lucru, să rezolve lucrările în termenele stabilite, să păstreze secretul deliberării și să îndeplinească toate îndatoririle ce le revin potrivit legilor și regulamentelor.

La ședințele de judecată, magistrații sunt obligați să aibă ținuta vestimentară corespunzătoare instanței unde funcționează.

Ținuta vestimentară a magistraților se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se asigură gratuit.

Art. 118. — Magistrații sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate.

Art. 119. — Magistrații sunt obligați să efectueze, cel puțin o dată la 5 ani, conform programării aprobate de ministrul justiției, stagii de pregătire sau, după caz, de perfecționare profesională la Institutul Național al Magistraturii, la instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate ori în cadrul formelor organizate de curțile de apel sau, după caz, de parchetele de pe lângă curțile de apel.

La fiecare curte de apel și parchet de pe lângă aceasta va fi desemnat un magistrat care să răspundă de perfecționarea profesională a magistraților.

Art. 120. — Magistrații sunt liberi să formeze asociații profesionale sau alte organizații având ca scop reprezentarea intereselor proprii, promovarea pregătirii profesionale și protejarea statutului lor. De asemenea, magistrații pot adera

la asociații profesionale locale, naționale și internaționale și pot participa la reuniunile acestora.

TITLUL VII

Răspunderea disciplinară a magistraților

Art. 121. — Magistrații răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru comportările care dăunează interesului serviciului sau prestigiului justiției.

Art. 122. — Sunt abateri disciplinare:

- a) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
- b) absențele nemotivate de la serviciu;
- c) intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri privind satisfacerea intereselor lor sau ale membrilor familiei, în afara cadrului legal, precum și imixtiunea în activitatea altui magistrat;
- d) atitudinile ireverențioase în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu;
- e) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;
- f) activitățile publice cu caracter politic;
- g) manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale;
- h) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire ce le revine potrivit legilor și regulamentelor sau încălcarea altor obligații decurgând din prezenta lege;
- i) neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
- j) încălcarea altor prevederi ale legii, referitoare la incompatibilități și interdicții privind pe magistrați.

Art. 123. — Sancțiunile disciplinare ce se pot aplica magistraților în raport cu gravitatea abaterilor sunt:

- a) observație;
- b) mustrare;
- c) diminuarea salariului de bază cu până la 15% pe o perioadă de 1—3 luni;
- d) mutarea disciplinară pentru o perioadă de 1—3 luni la o instanță sau la un parchet, situate pe raza teritorială a aceleiași curți de apel, respectiv parchet de pe lângă aceasta;
- e) suspendarea din funcție pe timp de maximum 6 luni;
- f) îndepărtarea din magistratură.

În timpul suspendării din funcție, magistratului nu i se plătește salariul. Această perioadă nu se ia în calculul drepturilor la pensie și al vechimii în funcția de magistrat.

Dispozițiile alin. 2 sunt aplicabile și în cazul prevăzut la art. 92 alin. 2.

Art. 124. — Acțiunea disciplinară, în cazul abaterilor săvârșite de un judecător, cu excepția judecătorilor și a magistraților-asistenți de la Curtea Supremă de Justiție, se exercită de către ministrul justiției, iar în cazul abaterilor săvârșite de procurori, acțiunea se exercită de ministrul justiției sau de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Acțiunea disciplinară se exercită în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării actului de constatare, dar nu mai târziu de un an de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

Art. 125. — În vederea exercitării acțiunii disciplinare, este obligatorie efectuarea cercetării prealabile, care se dispune de titularul acestei acțiuni.

Cercetarea prealabilă se efectuează de către judecători, având cel puțin același grad ierarhic cu judecătorul cercetat, sau de inspectori generali ori de alte persoane asimilate magistraților din Ministerul Justiției.

Pentru procurori, cercetarea prealabilă se efectuează de procurorii-inspectori din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În cadrul cercetării prealabile se vor stabili faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, existența sau inexistența vinovăției, cât și orice date concludente. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor magistratului cercetat sunt obligatorii. Refuzul magistratului cercetat de a face declarații sau de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică finalizarea cercetării. Magistratul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare.

Art. 126. — În cazul abaterilor săvârșite de judecători, ministrul justiției, după primirea rezultatului cercetărilor prealabile, poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii.

Dezbaterile Consiliului Superior al Magistraturii nu sunt publice.

Citarea părților este obligatorie.

Consiliul Superior al Magistraturii se pronunță prin hotărâre motivată, care se comunică părților.

Art. 127. — Comisia de disciplină a Ministerului Public este formată din 5 procurori din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, aleși, pe 4 ani, de membrii acestui parchet. Comisia este prezidată de procurorul cel mai mare în grad, iar la grade egale, de procurorul cu cea mai mare vechime în grad.

În condițiile prevăzute de alin. 1, vor fi aleși 3 membri supleanți ai comisiei de disciplină, care înlocuiesc pe titulari în cazul în care aceștia sunt împiedicați să participe la lucrările comisiei.

Prevederile art. 126 alin. 2—4 se aplică în mod corespunzător.

Secretariatul comisiei va fi asigurat de un procuror, desemnat de procurorul general.

Art. 128. — În fața Consiliului Superior al Magistraturii sau a Comisiei de disciplină a Ministerului Public, magistratul poate fi asistat de un alt magistrat.

Art. 129. — Împotriva hotărârilor pronunțate de Consiliul Superior al Magistraturii sau de Comisia de disciplină a Ministerului Public, magistratul în cauză poate face contestație în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii.

Contestația se depune la comisia disciplinară care a pronunțat hotărârea și se judecă de Curtea Supremă de Justiție, în complet format din 9 judecători. Hotărârea prin care se soluționează contestația este irevocabilă.

Art. 130. — Ministrul justiției sau, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție dispune măsurile corespunzătoare pentru executarea hotărârilor privind aplicarea sancțiunilor disciplinare prevăzute în prezentul titlu.

Art. 131. — În toate cazurile în care încetează calitatea de magistrat, cu excepția stagiilor, hotărârea sau actul care determină încetarea acestei calități se va comunica Președintelui României de către Consiliul Superior al Magistraturii în vederea emiterii decretului de eliberare din funcție.

TITLUL VIII

Personalul auxiliar de specialitate, economic, administrativ și de serviciu

Art. 132. — La judecătorii, tribunale și curți de apel, precum și la toate parchetele funcționează personal auxiliar de specialitate, economic, administrativ și de serviciu.

Activitatea personalului prevăzut la alin. 1 este supusă controlului ierarhic.

Art. 133. — Toate instanțele și parchetele vor avea câte o grefă, o registratură, o arhivă și o bibliotecă.

Tribunalele și parchetele de pe lângă acestea vor avea și câte un compartiment economico-administrativ, condus de un contabil-șef, pentru activitatea proprie, precum și

pentru activitatea judecătorilor și a parchetelor din circumscriptia lor. În localitățile reședință de județ, în care funcționează curți de apel, compartimentul economico-administrativ al tribunalelor sau parchetelor de pe lângă acestea va deservi și activitatea acestor curți, respectiv a parchetelor de pe lângă acestea.

Curțile de apel și Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție vor avea, în afară de serviciul prevăzut la alin. 2, și un serviciu de documentare.

Art. 134. — Grefa, registratura și arhiva vor efectua operațiuni privind primirea, înregistrarea și expedierea corespondenței, îndosarierea actelor, păstrarea registrelor, precum și orice alte lucrări cu caracter auxiliar, necesare bunei desfășurări a activității instanțelor și parchetelor.

Art. 135. — Compartimentul economico-administrativ va avea ca atribuții principale efectuarea operațiunilor financiar-contabile, evidența bunurilor, asigurarea condițiilor materiale pentru desfășurarea activității instanțelor și a parchetelor și gospodărirea localurilor.

Art. 136. — Serviciul de documentare va ține evidența legislației, a jurisprudenței, precum și gestiunea bibliotecii.

Art. 137. — Grefierii care participă la ședințele de judecată sau la efectuarea actelor de urmărire penală vor face toate consemnările despre desfășurarea acestora și vor îndeplini orice alte însărcinări din dispoziția și sub controlul președintelui completului de judecată ori al procurorului.

La ședințele de judecată grefierii sunt obligați să aibă ținuta corespunzătoare instanței unde funcționează. Dispozițiile art. 117 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Art. 138. — Pe lângă tribunale și judecătorii vor funcționa executori judecătorești, care vor efectua executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii și vor îndeplini orice alte atribuții date prin lege.

Art. 139. — Președinții instanțelor pe lângă care funcționează executori judecătorești au drept de îndrumare și control asupra acestora.

Art. 140. — Personalul prevăzut în titlul de față se numește de către președintele curții de apel ori, după caz, de către procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărei circumscriptie urmează să funcționeze, cu excepția executorilor judecătorești și a contabililor-șefi. Înainte de numire va fi consultat președintele instanței sau, după caz, prim-procurorul parchetului la care va funcționa persoana în cauză. Executorii judecătorești și contabilii-șefi ai tribunalelor se numesc de către ministrul justiției, iar contabilii-șefi ai parchetelor de pe lângă tribunale se numesc de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Personalul auxiliar de specialitate, economic, administrativ și de serviciu de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție se numește de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Pregătirea și perfecționarea profesională a personalului auxiliar de specialitate se fac potrivit regulamentului aprobat de ministrul justiției.

Art. 141. — Personalul auxiliar de specialitate de la instanțe și parchete beneficiază de toate drepturile prevăzute de legislația aplicabilă salariaților din unitățile bugetare, precum și de drepturile prevăzute la art. 99 și 101 din prezenta lege. Prevederile art. 145 sunt aplicabile.

Art. 142. — Organizarea și funcționarea compartimentelor auxiliare ale instanțelor și parchetelor, atribuțiile și răspunderea disciplinară ale personalului acestor compartimente se stabilesc prin regulament, aprobat de ministrul justiției.

Art. 143. — Instanțele judecătorești și parchetele dispun de poliția pusă în serviciul lor de Ministerul de Interne, în

mod gratuit. Necesarul de personal de poliție va fi stabilit de Guvern, la propunerea ministrului justiției și a ministrului de interne.

Polițiștii puși în serviciul instanțelor judecătorești și al parchetelor sunt subordonați președinților sau prim-procurorilor acestora. Numărul polițiștilor necesari pentru fiecare instanță este stabilit de ministrul justiției.

Paza sediilor instanțelor judecătorești și ale parchetelor se asigură de trupele de jandarmi în mod gratuit.

TITLUL IX Vacanța judecătorească

Art. 144. — Pentru toate instanțele judecătorești, vacanța judecătorească anuală este de 2 luni și are loc în perioada 1 iulie — 31 august a fiecărui an calendaristic.

Art. 145. — Concediile anuale de odihnă cuvenite, potrivit legii, personalului instanțelor se efectuează, de regulă, în cea mai mare parte în perioada vacanței judecătorești.

Art. 146. — În perioada vacanței judecătorești, activitatea de judecată a instanțelor va continua:

— în materie penală, pentru cauzele cu arestați;

— în alte materii, pentru cauzele privind obligațiile de întreținere de orice fel, asigurarea dovezilor, cererile de ordonanță președințială, precum și în alte cauze considerate urgente, potrivit legii, sau apreciate ca atare de către instanță.

Art. 147. — Președintele instanței și, la instanțele unde sunt secții, împreună cu președinții acestora, vor desemna judecătorii care vor constitui completele de judecată în perioada vacanței judecătorești.

Pentru judecătoria, tribunale și curți de apel, modul de desemnare a judecătorilor în completele prevăzute la alin. 1, precum și de asigurare a conducerii instanțelor și a secțiilor acestora pe timpul vacanței judecătorești se stabilește prin regulament, aprobat de ministrul justiției.

Art. 148. — Regulamentul, elaborat potrivit art. 147 alin. 2, va stabili și obligațiile ce revin conducătorilor de parchete pentru a asigura îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor procurorilor în cauzele prevăzute la art. 146.

TITLUL X Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 149. — Numărul total al magistraților de la judecătoria, tribunale, curți de apel și de la toate parchetele, precum și al personalului auxiliar de specialitate, economic, administrativ și de serviciu necesar funcționării acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției.

Personalul necesar pentru fiecare instanță și parchet, corespunzător volumului de activitate, se stabilește de către ministrul justiției.

Art. 150. — Cheltuielile necesare pentru buna funcționare a judecătoriilor, tribunalelor, curților de apel și a parchetelor de pe lângă toate instanțele sunt finanțate de la bugetul de stat, precum și din veniturile realizate de Ministerul Justiției din timbrul judiciar.

Art. 151. — Membrii comisiilor de examinare pentru primirea în magistratură și pentru examenul de capacitate sunt remunerați prin plata cu ora, în condițiile Legii privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești.

Art. 152. — Prezenta lege intră în vigoare pe data publicării ei în Monitorul Oficial al României*).

Dispozițiile privind compunerea și funcționarea instanțelor judecătorești și a parchetelor, admiterea în magistratură și

răspunderea disciplinară a magistraților se vor pune în aplicare la data de 1 iulie 1993.

Primul Consiliu Superior al Magistraturii va fi ales în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii și va funcționa până la constituirea curților de apel și a parchetelor de pe lângă acestea.

În locul magistraților prevăzuți la lit. c) și d) din art. 87 vor fi aleși 6 judecători de la tribunalele județene și 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Municipiului București.

Art. 153. — Guvernul va introduce în proiectul bugetului de stat pe anul 1993 fondurile necesare funcționării sistemului judiciar prevăzut în prezenta lege.

În termen de 9 luni de la publicarea prezentei legi, Guvernul va aproba statele de personal și statele de funcții pentru instanțele judecătorești și pentru parchete, corespunzător noii organizări a sistemului judiciar.

În termen de 6 luni de la publicarea legii, Guvernul, consiliile județene și consiliile locale, cu sprijinul prefecturilor, vor pune la dispoziția Ministerului Justiției și a Ministerului Public localurile și dotările necesare funcționării instanțelor judecătorești și parchetelor organizate potrivit prezentei legi.

Art. 154. — Guvernul va înainta Parlamentului, până la 1 decembrie 1992, proiecte de lege pentru modificarea Codului de procedură civilă, a Codului de procedură penală și a altor legi, corespunzător cerințelor introducerii noului sistem judiciar.

În termenul prevăzut la art. 152, Ministerul Justiției va asigura selecționarea și perfecționarea personalului potrivit noilor structuri și atribuții ale puterii judecătorești.

Art. 155. — Personalul transferat în interesul serviciului în funcții cu niveluri de salarizare mai mici, ca urmare a aplicării prevederilor prezentei legi, are dreptul, timp de 3 luni de la data transferării în asemenea funcții, la salariul tarifar avut și, după caz, la indemnizația de conducere.

Dispozițiile alin. 1 se aplică în mod corespunzător și personalului rămas disponibil ca urmare a aplicării prevederilor prezentei legi.

Ministerul Justiției va angaja, prin transfer în interesul serviciului, în aparatul central și unitățile exterioare, personalul din Procuratura României, în condițiile art. 154 alin. 2.

Magistrații în funcție, care nu întrunesc condițiile de vechime prevăzute în prezenta lege, precum și cei licențiați în drept economic-administrativ vor putea fi menținuți în aceleași funcții, dacă își îndeplinesc în mod corespunzător sarcinile ce le revin.

Vechimea minimă necesară pentru ocuparea funcțiilor de magistrat la tribunale, la curți de apel și la parchete poate fi redusă de ministrul justiției cu până la o treime, pentru magistrații care au rezultate deosebite în pregătirea și activitatea profesională.

Art. 156. — La judecătoria, tribunale și curți de apel, precum și la parchete vor putea fi numiți, în funcții de judecător sau procuror, și foști magistrați pensionari, care nu depășesc vârsta de 65 ani.

Magistrații încadrați în condițiile prevăzute la alin. 1 beneficiază de salariul integral, corespunzător funcției, de sporul de vechime în muncă, precum și de drepturile de pensie. La încetarea activității, aceste persoane au dreptul la recalcularea pensiei în funcție de vechimea dobândită și de salariile realizate după reîncadrare.

Art. 157. — Judecătoria sunt inamovibili pe data numirii lor de Președintele României.

Numirea de către Președintele României a judecătorilor se va face până la data de 30 octombrie 1996.

*) A se vedea și datele de intrare în vigoare a legilor modificatoare.

Art. 158. — Judecătorilor în funcție, care nu au fost propuși de Consiliul Superior al Magistraturii, pentru a fi numiți de Președintele României, la expirarea termenului prevăzut la art. 157 alin. 2, le încetează calitatea de magistrat prin ordin al ministrului justiției, emis în termen de 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii. Dispozițiile art. 64 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 159. — De la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României și până la dobândirea inamovibilității în condițiile prezentei legi, numirea, transferarea,

promovarea, suspendarea și eliberarea din funcție a judecătorilor sunt în competența ministrului justiției.

Până la numirea procurorilor în condițiile prezentei legi, numirea, transferarea, promovarea, suspendarea și eliberarea din funcție a acestora sunt în competența procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Art. 160. — Pe data aplicării prezentei legi, în condițiile art. 152 și 159, se abrogă dispozițiile contrare din Legea nr. 58/1968 pentru organizarea judecătorească și din Legea nr. 60/1968 pentru organizarea și funcționarea Procuraturii, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi*).

*) Potrivit prevederilor art. V din Legea nr. 142/1997, se abrogă, la data intrării în vigoare a legii menționate, art. 11 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993 și Hotărârea Guvernului nr. 48/1992 privind înființarea și organizarea Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Magistraților.

ANEXA Nr. 1

**JUDECĂTORIILE,
PARCHETELE ȘI LOCALITĂȚILE DE REȘEDINȚĂ ALE ACESTORA**

Județul	Judecătoria	Localitatea de reședință
Alba	Alba Iulia	municipiul Alba Iulia
	Câmpeni	orașul Câmpeni
	Aiud	municipiul Aiud
	Blaj	municipiul Blaj
	Sebeș	orașul Sebeș
Arad	Arad	municipiul Arad
	Ineu	orașul Ineu
	Lipova	orașul Lipova
	Gurahonț	comuna Gurahonț
	Chișineu-Criș	orașul Chișineu-Criș
Argeș	Pitești	municipiul Pitești
	Câmpulung	municipiul Câmpulung
	Curtea de Argeș	municipiul Curtea de Argeș
	Costești	orașul Costești
	Topoloveni	orașul Topoloveni
Bacău	Bacău	municipiul Bacău
	Onești	municipiul Onești
	Moinești	orașul Moinești
	Podu Turcului	comuna Podu Turcului
Bihor	Buhuși	orașul Buhuși
	Oradea	municipiul Oradea
	Beiuș	orașul Beiuș
	Marghita	orașul Marghita
Bistrița-Năsăud	Aleșd	orașul Aleșd
	Salonta	orașul Salonta
	Bistrița	municipiul Bistrița
	Năsăud	orașul Năsăud
Botoșani	Beclean	orașul Beclean
	Botoșani	municipiul Botoșani
	Dorohoi	municipiul Dorohoi
	Săveni	orașul Săveni
Brașov	Darabani	orașul Darabani
	Brașov	municipiul Brașov
	Făgăraș	municipiul Făgăraș
	Rupea	orașul Rupea
Brăila	Zărnești	orașul Zărnești
	Brăila	municipiul Brăila
	Făurei	orașul Făurei
	Însurăței	orașul Însurăței

Județul	Judecătoria	Localitatea de reședință
Buzău	Buzău Râmnicu Sărat Pătârlagele Pogoanele	municipiul Buzău municipiul Râmnicu Sărat comuna Pătârlagele orașul Pogoanele
Caraș-Severin	Reșița Caransebeș Oravița Moldova Nouă Bozovici	municipiul Reșița municipiul Caransebeș orașul Oravița orașul Moldova Nouă comuna Bozovici
Călărași	Călărași Oltenița Lehliu-Gară	municipiul Călărași orașul Oltenița orașul Lehliu-Gară
Cluj	Cluj-Napoca Turda Dej Huedin Gherla	municipiul Cluj-Napoca municipiul Turda municipiul Dej orașul Huedin orașul Gherla
Constanța	Constanța Medgidia Hârșova Băneasa Mangalia	municipiul Constanța municipiul Medgidia orașul Hârșova comuna Băneasa municipiul Mangalia
Covasna	Sfântu Gheorghe Târgu Secuiesc Întorsura Buzăului	municipiul Sfântu Gheorghe orașul Târgu Secuiesc orașul Întorsura Buzăului
Dâmbovița	Târgoviște Găești Pucioasa Răcari Moreni	municipiul Târgoviște orașul Găești orașul Pucioasa comuna Răcari orașul Moreni
Dolj	Craiova Băilești Filiași Segarcea Calafat	municipiul Craiova orașul Băilești orașul Filiași orașul Segarcea orașul Calafat
Galați	Galați Tecuci Târgu Bujor Liești	municipiul Galați municipiul Tecuci orașul Târgu Bujor comuna Liești
Giurgiu	Giurgiu Bolintin-Vale	municipiul Giurgiu orașul Bolintin-Vale
Gorj	Târgu Jiu Târgu Cărbunești Novaci Motru	municipiul Târgu Jiu orașul Târgu Cărbunești orașul Novaci orașul Motru
Harghita	Miercurea-Ciuc Odorheiu Secuiesc Toplița Gheorgheni	municipiul Miercurea-Ciuc municipiul Odorheiu Secuiesc orașul Toplița orașul Gheorgheni
Hunedoara	Deva Hunedoara Petroșani Orăștie Brad Hațeg	municipiul Deva municipiul Hunedoara municipiul Petroșani municipiul Orăștie orașul Brad orașul Hațeg
Ialomița	Slobozia Urziceni Fetești	municipiul Slobozia municipiul Urziceni municipiul Fetești
Iași	Iași Pașcani Hârlău Răducăneni	municipiul Iași municipiul Pașcani orașul Hârlău comuna Răducăneni
Ilfov	Ilfov Buftea	municipiul București orașul Buftea
Maramureș	Baia Mare Sighetu Marmăției	municipiul Baia Mare municipiul Sighetu Marmăției

Județul	Judecătoria	Localitatea de reședință
Mehedinți	Vișeu de Sus	orașul Vișeu de Sus
	Târgu Lăpuș	orașul Târgu Lăpuș
	Dragomirești	comuna Dragomirești
	Șomcuța Mare	comuna Șomcuța Mare
Mureș	Drobeta-Turnu Severin	municipiul Drobeta-Turnu Severin
	Strehaia	orașul Strehaia
	Orșova	orașul Orșova
	Vânju Mare	orașul Vânju Mare
Neamț	Baia de Aramă	orașul Baia de Aramă
	Târgu Mureș	municipiul Târgu Mureș
	Sighișoara	municipiul Sighișoara
	Reghin	municipiul Reghin
Olt	Târnăveni	orașul Târnăveni
	Luduș	orașul Luduș
	Sângeorgiu de Pădure	comuna Sângeorgiu de Pădure
	Piatra-Neamț	municipiul Piatra-Neamț
Prahova	Roman	municipiul Roman
	Târgu-Neamț	orașul Târgu-Neamț
	Bicaz	orașul Bicaz
	Slatina	municipiul Slatina
Satu Mare	Caracal	municipiul Caracal
	Corabia	orașul Corabia
	Balș	orașul Balș
	Scornicești	orașul Scornicești
Sălaj	Ploiești	municipiul Ploiești
	Câmpina	municipiul Câmpina
	Vălenii de Munte	orașul Vălenii de Munte
	Mizil	orașul Mizil
Sibiu	Sinaia	orașul Sinaia
	Satu Mare	municipiul Satu Mare
	Carei	municipiul Carei
	Negrești-Oaș	orașul Negrești-Oaș
Suceava	Zalău	municipiul Zalău
	Șimleu Silvaniei	orașul Șimleu Silvaniei
	Jibou	orașul Jibou
	Sibiu	municipiul Sibiu
Teleorman	Mediaș	municipiul Mediaș
	Agnita	orașul Agnita
	Avrig	orașul Avrig
	Săliște	comuna Săliște
Timiș	Suceava	municipiul Suceava
	Câmpulung Moldovenesc	municipiul Câmpulung Moldovenesc
	Rădăuți	municipiul Rădăuți
	Fălticeni	municipiul Fălticeni
Tulcea	Vatra Dornei	orașul Vatra Dornei
	Gura Humorului	orașul Gura Humorului
	Alexandria	municipiul Alexandria
	Roșiori de Vede	municipiul Roșiori de Vede
Vâlcea	Turnu Măgurele	municipiul Turnu Măgurele
	Videle	orașul Videle
	Zimnicea	orașul Zimnicea
	Timișoara	municipiul Timișoara
Vrancea	Lugoj	municipiul Lugoj
	Deța	orașul Deța
	Sănnicolau Mare	orașul Sănnicolau Mare
	Făget	orașul Făget
Vaslui	Tulcea	municipiul Tulcea
	Babadag	orașul Babadag
	Măcin	orașul Măcin
	Vaslui	municipiul Vaslui
Vâlcea	Bârlad	municipiul Bârlad
	Huși	municipiul Huși
	Murgeni	comuna Murgeni
	Râmnicu Vâlcea	municipiul Râmnicu Vâlcea
Vrancea	Drăgășani	orașul Drăgășani
	Horezu	orașul Horezu
	Brezoi	orașul Brezoi
	Bălcești	comuna Bălcești
Vrancea	Focșani	municipiul Focșani
	Panciu	orașul Panciu
	Adjud	orașul Adjud

Județul	Judecătoria	Localitatea de reședință
București	Judecătoria sectorului 1 Judecătoria sectorului 2 Judecătoria sectorului 3 Judecătoria sectorului 4 Judecătoria sectorului 5 Judecătoria sectorului 6	municipiul București municipiul București municipiul București municipiul București municipiul București municipiul București

NOTĂ:

În raport cu numărul cauzelor înregistrate în cursul anului 1992 la judecătoriile din municipiile reședință de județ, ministrul justiției poate înființa sedii secundare cu activitate permanentă.

ANEXA Nr. 2

**CURȚILE DE APEL,
PARCHETELE DE PE LÂNGĂ CURȚILE DE APEL, CIRCUMSCRIPTIILE ACESTORA
ȘI LOCALITĂȚILE DE REȘEDINȚĂ**

Curtea de Apel	Tribunalele	Localitatea de reședință
I. Curtea de Apel Alba Iulia	Alba Sibiu Hunedoara	municipiul Alba Iulia
II. Curtea de Apel Pitești	Argeș Vâlcea	municipiul Pitești
III. Curtea de Apel Bacău	Bacău Neamț	municipiul Bacău
IV. Curtea de Apel Oradea	Bihor Satu Mare	municipiul Oradea
V. Curtea de Apel Suceava	Suceava Botoșani	municipiul Suceava
VI. Curtea de Apel Brașov	Brașov Covasna	municipiul Brașov
VII. Curtea de Apel București	București Călărași Giurgiu Ialomița Ilfov Teleorman	municipiul București
VIII. Curtea de Apel Cluj	Cluj Bistrița-Năsăud Maramureș Sălaj	municipiul Cluj-Napoca
IX. Curtea de Apel Constanța	Constanța Tulcea	municipiul Constanța
X. Curtea de Apel Craiova	Dolj Gorj Mehedinți Olt	municipiul Craiova
XI. Curtea de Apel Galați	Galați Brăila Vrancea	municipiul Galați
XII. Curtea de Apel Iași	Iași Vaslui	municipiul Iași
XIII. Curtea de Apel Târgu Mureș	Mureș Harghita	municipiul Târgu Mureș
XIV. Curtea de Apel Ploiești	Prahova Buzău Dâmbovița	municipiul Ploiești
XV. Curtea de Apel Timișoara	Timiș Arad Caraș-Severin	municipiul Timișoara

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.